

[Undervisningsministeren.]

i de sidste Aar 6 Timer daglig, naar ikke særlige Forhold taler for at give Dispensation. Man har altsaa i meget vid Udstrækning overladt til de lokale Myndigheder inden for de 7 Aar selv at bestemme, paa hvilken Maade man vil tilrettelægge Undervisningen for at overholde det Timetal, der her er fastsat.

Med dette Timetal vil det være muligt i det store og hele at opretholde den vestjyske Skoleordning, hvilket mange lægger Vægt paa, og det vil samtidig være muligt at imødekomme et rimeligt Krav om at tage de nye Fag, som jeg har nævnt, op, hvilket alle her vist maa erkende er paakrævet for en Slægt, der skal arbejde med Ting i det praktiske Liv, som tidligere Slægter ikke paa samme Maade har staaet over for. Jeg tænker her paa hele den tekniske Udvikling. Jeg synes, det med Rimelighed kan forlanges, at Undervisningen i Skolen tager Hensyn til den Udvikling, der er sket paa disse Felter gennem det sidste Par Slægtled.

Der er et Spørgsmaal, som har været stærkt fremme under Skoledrøftelserne i de senere Aar, nemlig Spørgsmaalet om Forskolelærerinderne. Det bliver efter Forslaget her ligesom hidtil saaledes, at Forskolelærerinder kan undervise Børn indtil 10 Aar, og at de derudover kan undervise Piger i Haandgerning og Gymnastik; men desuden skal de have Adgang til at give Undervisning i Husgerning, naar de paa samme Maade som andre har en Uddannelse paa dette Felt, der gør dem kvalificerede til at undervise i Husgerning. Der har, som sagt, været talt meget om det Spørgsmaal. Min Mening er, at det, naar Forskolelærerinderne faar den særlige Uddannelse, som i væsentlig Grad tager Sigte paa at undervise Børn i de første Skoleaar, og naar deres Uddannelsessted, som det sker efter Lovforslaget, forlænges med $\frac{1}{2}$ Aar, vil være muligt for disse Forskolelærerinder at give Børn i de første Skoleaar en Undervisning, som Befolkningen kan være vel tjent med. I den Tid, der er gaaet, har Forskolelærerinderne Landet over udført et meget dygtigt og nyttigt Arbejde, og jeg tror, man kan sige, at naar deres Uddannelse tilrettelægges med det for Øje, at de skal undervise Børnene indtil 10 Aars Alderen, vil det være muligt i de to Aar at give dem en Uddannelse, der kan gøre det forsvarligt at give disse Kvinder en Plads i den danske Folkeskole. Lovforslaget indeholder den Dispensationsbestemmelse, at hvor man omdanner en firklasset Skole med en Forskolelærerinde og en Førstelærer til en treklasset Skole, kan den paagældende

Lærerinde, som er paa Stedet i Øjeblikket, faa Ret til at undervise Børnene ogsaa ud over det 10de Aar, men ved en Nybesættelse af Embedet skal en eksamineret Lærerinde ansættes, saafremt Lærerinden i Fremtiden skal undervise Børn over 10 Aar i andre Fag end dem, jeg har nævnt, Gymnastik, Haandgerning og Husgerning.

Af andre Bestemmelser vil jeg kun lige nævne, at det efter Forslaget bliver muligt, at Børn af Forældre, som tilhører Folkekirken, kan fritages for at deltage i Kristendomsundervisningen, naar Forældrene skriftligt begærer det, og naar en Præst overtager Tilsynet med Barnets Undervisning i Kristendomskundskab. Tidligere skulde Forældrene for at faa deres Børn fritaget for Kristendomsundervisning i Skolen melde sig ud af Folkekirken. Dette vil ikke længere være nødvendigt.

Der er yderligere i Lovforslaget Bestemmelser, som gør det muligt, at en Lærer, der ikke ønsker at undervise i Kristendomskundskab, kan blive fritaget derfor; det skal da ordnes paa den Maade, at det Honorar, der skal udredes til den Lærer, som overtager disse Timer, skal betales af den Lærer, som ønsker sig fritaget; og den Løn, der skal betales, skal svare til, hvad Læreren i den Stilling, han har i Øjeblikket, oppebærer gennemsnitlig pr. Undervisningstime. Jeg lægger megen Vægt paa, at der paa disse Omraader gives størst mulig Frihed. Den Kristendomsundervisning, der skal gives i Skolen, skal gives af Mennesker, som føler det Ansvar, der er forbundet dermed, og der skal ikke i Loven være en Opfordring til at fortsætte med denne Undervisning for Mennesker, som føler med sig selv, at de ikke længere med god Samvittighed kan tage Ansvaret for at undervise i Kristendom. Er der noget Omraade, hvor der maa kræves fuldt redelig og ærlig Optræden, er det paa dette Felt, og derfor tror jeg, man skal se med Forstaaelse paa den Lærer, der føler sit Ansvar over for sin Gerning og ønsker sig fritaget for Undervisningen. Det bør kunne ordnes paa en saadan Maade, at Læreren ikke derfor har nødig at opgave den Gerning, som han maaske lægger megen Vægt paa, og som Børnene ogsaa paa andre Omraader er meget vel tjent med.

Der er Bestemmelser i Lovforslaget, hvorefter der inden 5 Aar skal bygges Gymnastiksal eller skaffes Adgang til Gymnastiksal for alle Børn over 12 Aar, og der er Bestemmelser om, at der inden 5 Aar i hver Kommune skal være en Idrætsplads til Brug for Skolebørnene og med Adgang for Ungdommen, saa at den derigennem kan